

- Mun vuoro! totesi Annu ja pysäytti vauhdin.
- Seuraavassa mutkassa vaihdetaan niin kuin sovittiin, sanoi Unna, joten Annu kiihdytti jälleen vauhtia.

Unna istui mukavasti kyydissä ja nautti maisemista. Annu potki jalallaan minkä kerkesi ja hänen otsansa oli jo hiestä märkä.

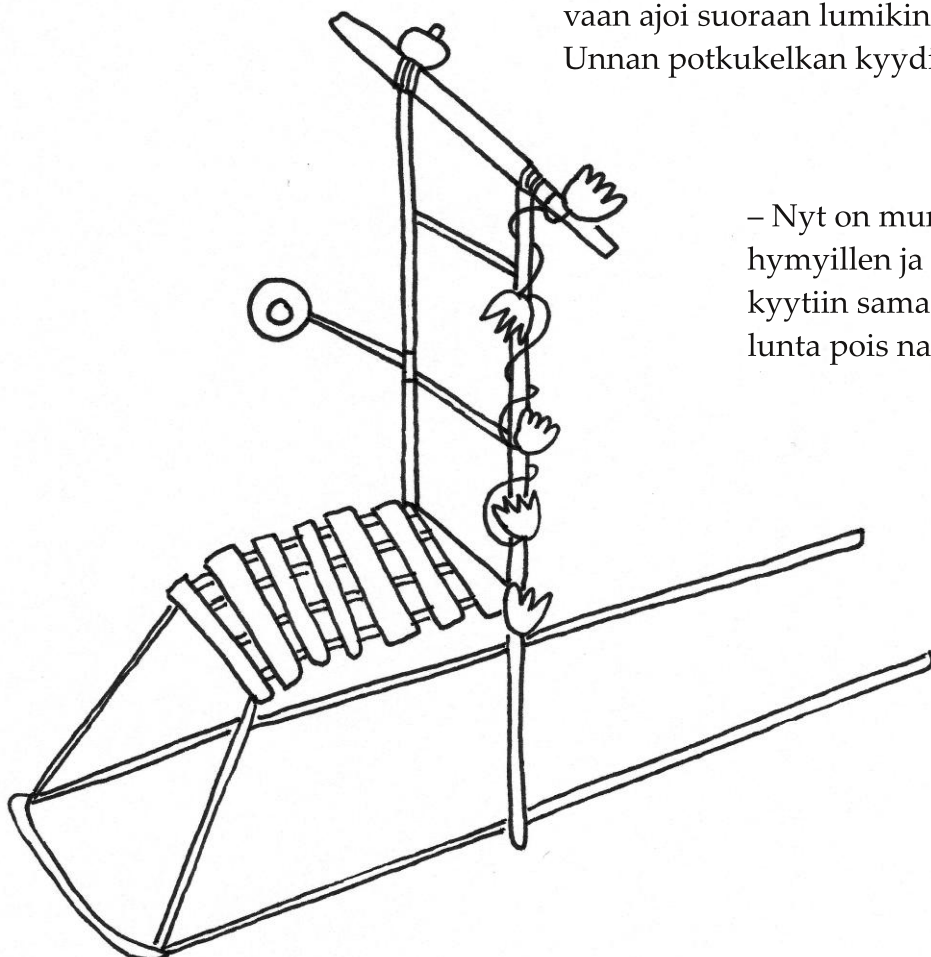

Seuraavassa mutkassa, Annu hidasti taas vauhtia.

- Mun vuoro! sanoi Annu.
- Ei kun seuraavassa mutkassa vaihdetaan, niinhän mä just sanoin, Unna totesi.

Annu oli päästä pyörällä, eikä ollut varma, montako mutkaa hän oli jo potkinut, joten hän jatkoi matkaa.

Seuraavassa mutkassa sama sananvaihto toistui, mutta tällä kertaa Annu oli saanut tarpeekseen. Silloin hän kiihdytti vauhtia mutta ei kääntynytäkään vaan ajoi suoraan lumikinokseen ja kippasi samalla Unnan potkukelkan kyydistä hankeen.

- Nyt on mun vuoro, sanoi Annu hymyillen ja istui potkukelkan kyytiin samalla kun Unna raviseli lunta pois naamaltaan.